

Osobní vzpomínka na Miloše Rabana

Miloše Rabana jsem poznal v roce 1997 při přípravě celonárodního sněmu naší církve. Už tedy se mi jevil jako zkušený manažer, který je schopen řídit práci mnohočetného pracovního týmu a řešit přitom složité interdisciplinární problémy. Milošovy organizační schopnosti se potvrdily při budování Mezinárodního centra duchovní obnovy v Hejnicích, které dovedl nejen úspěšně vybudovat, ale také po celou dobu jeho desetileté existence vhodně využívat a úspěšně řídit. Nejenže si dovedl poradit s pastoračními několika farnostmi v severočeském pohraničí, ale dokázal přitom působit pedagogicky na dvou vysokých školách (v Liberci a v Hradci Králové), přičemž po dlouhou dobu zastával i náročnou funkci děkana fakulty. Přitom si dokázal najít čas na studium i vědeckobadatelskou práci a výsledky své práce publikoval v odborných časopisech, sbornících a monografiích. Záběr jeho odborného a badatelského zájmu byl velmi široký, sahal od filosofie přes psychologii a religionistiku až k teologii, a zvláště ekleziologii, která mu byla patrně nejbližší. Udržoval široké mezinárodní odborné i organizační kontakty, angažoval se v české sekci Evropské společnosti pro katolickou teologii a je jeho zásluhou, že se tato sekce pod jeho vedením postupně přeměnila v samostatnou Českou společnost pro katolickou teologii se všemi organizačními náležitostmi.

Bylo pro mne radostí s Milošem spolupracovat, zejména na mezinárodních konferencích Evropské společnosti pro katolickou teologii, kterých jsme se společně účastnili a na nichž jsme se pokoušeli prezentovat také naši českou teologickou obec a náš přínos k evropské teologii. Nejvýrazněji se Milošův organizační talent projevil patrně tehdy, když dokázal zorganizovat a vést mezinárodní teologickou konferenci zaměřenou na přínosy teologie v zemích střední a východní Evropy v letech 1989-2008, která se konala v Hejnicích v únoru 2008. Konference byla velmi pozitivně hodnocena i účastníky ze západních zemí Evropy a byla jakousi generální zkouškou pro pořádání konferencí ESKT také ve východoevropských zemích.

Když jsem se jednou Miloše ptal, jak dokáže dělat tolik věcí současně a přitom dobře, odpověděl mi, že je to podobné jako u žongléře, který musí rychle a hezky vysoko vyházet hodně kruhů, aby je všechny udržel ve vzduchu. Zapomněl ovšem dodat, že tento žonglér musí být velmi pozorný, aby mu žádný kruh nespadol na zem. A je otázka, jak dlouho dokáže tak vysokou pozornost udržet. Miloš to dokázal dost dlouho a obdivuhodně dobře. Bohužel jeho zdravotní stav mu v poslední době už nedovolil pokračovat a jeho tělesná stránka nebyla schopna udržet krok s jeho bystrým a stále činorodým duchem. Jeho odchod na věčnost je pro nás – jeho spolupracovníky a přátele – velmi bolestnou ztrátou, je však současně i výzvou k pokračování v jeho díle.

Miloši, díky za všechno, co jsi udělal, ať Ti to Pán bohatě odplatí. A přimlouvej se u Něho za nás, kteří se budeme snažit v Tvém díle pokračovat, ať to dokážeme dělat stejně dobře jako Ty. Odpočívej v pokoji!

*Eduard Krumpolc,
místopředseda ČSKT*